

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1973

N:o 43—45

Innehåll: Nr 43. Landskapslag om landskapsstöd till kommuner.

Nr 44. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.

Nr 45. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.

Nr 43.

LANDSKAPSLAG

om landskapsstöd till kommuner.

Föredragen för Republikens President den 13 juli 1973.

Utfärdad i Mariehamn den 19 juli 1973.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

Angående landskapsstöd till kommuner gäller vad i denna lag stadgas, såvida icke i annan lag eller med stöd av annan lag anorlunda är särskilt stadgat. Landskapsstöd utgår såsom landskapsandel eller landskapsunderstöd.

Enligt denna lag anses såsom landskapsandel den med stöd av landskapslag av landskapets medel till kommun utgående andelen för bestridande av anläggnings- eller driftskostnader för uppgift som ankommer på kommunen och såsom landskapsunderstöd enligt prövning utgående understöd eller ersättning för kostnader av sagda slag.

Denna lag tillämpas icke på räntestöd som av landskapets medel betalas till kommuner, ej heller på ersättningar eller understöd som på åtgärder av kommuner be-

talas vidare till dem som skall erhålla sådana.

2 §.

Vad i denna lag stadgas om kommuner gäller även kommunalförbund och annat samfund, i vilket kommuner är medlemmar eller delägare och beträffande vilket samfund är stadgat att på detta skall i fråga om handhavandet av vederbörande uppgift tillämpas vad om för kommun eller kommunalförbund i motsvarande fall är gällande.

2 kap.

Anläggnings- och driftskostnader.

3 §.

Såsom anläggningskostnader anses kostnader som föranledes av

1) anskaffning av fast egendom eller av outbrutet område eller av byggnad, vilken jämte arrenderätten till jorden utan jordägarens hörande får överlätas till tredje man;

2) anskaffning av aktier eller andelar i samfund, som äger i 1 punkten nämnd egendom;

¹⁾ Framst.nr 10/1973.

Lag- o. ek.utsk. bet. nr 7/1972—73.

St.utsk. bet. nr 27/1972—73.

3) uppförande, grundförbättring eller utvidgning av byggnad eller inrättning eller förnyelse av konstruktion i sådan;

4) iordningställande av område, kommunaltekniska arbeten, anslutning till el-, vattenförsörjnings- eller annat sådant verk ävensom byggande av vägar samt stängsel eller uppförande av andra på området erforderliga anläggningar;

5) anskaffning av fasta anordningar samt maskiner, apparater, materiel, inventarier och annan lösegendom, inklusive grundförråd av konsumtionsförnödenheter;

6) planering och övervakning av ovan i 1—5 punkterna nämnda åtgärder; samt

7) övriga åtgärder, som utgör förutsättning för inledande av inrättnings verksamhet eller för ordnande av skötseln av annan ifrågavarande uppgift.

4 §.

Då verksamheten inletts räknas såsom anläggningskostnader likväl endast sådana i 3 § avsedda kostnader, som följer av utvidgning av inrättning eller verksamhet eller av en omändring av inrättning i fråga om dess uppbyggnad eller verksamhet eller av grundförbättringar, då inrättningen eller en betydande del av denna eller ock handhavandet av annan uppgift på grund av åtgärden kommer att väsentligt avvika från vad den tidigare varit.

5 §.

Såsom driftskostnader anses kostnader som föranledes av

1) användning och underhåll av fast och lös egendom;

2) anskaffning av fasta anordningar och lösöre samt konsumtionsförnödenheter;

3) mat, värme, lyse, kraft, vatten, tvätt, renhållning och annat dylikt;

4) arvoden, avlöningar, pensioner, avgifter till pensionsanstalt, naturaprestationer, hälsovård och socialskydd;

5) transporter och resor;

6) hyror och arrendevederlag, med vilka hyresvärdena jämställs, samt ersättningar för av utomstående utförda tjänster ävensom försäkringar med undantag av personliga ansvarsförsäkringar;

7) forsknings-, utvecklings- och utbildningsverksamhet; samt

8) inrättnings verksamhet eller eljest handhavandet av annan uppgift, inklusive direkta förvaltningskostnader,

förutom då kostnaderna enligt 3 § bör räknas som anläggningskostnader; samt dessutom av

9) utgifter för sådana i 3 § nämnda åtgärder, för vilka kostnaderna enligt 4 § icke anses såsom anläggningskostnader.

6 §.

Då anläggningskostnaderna föranledes av att egendom anskaffats i stället för egendom som förstörts eller skadats vid eldsvåda eller eljest, räknas försäkrings- eller annan skadeersättning som avdrag på dessa kostnader.

Från anläggningskostnaderna avdrages även försäljningsvärdet på egendom som i samband med åtgärd, vilken föranlett dessa kostnader, tagits ur bruk och vars anskaffningskostnad bör ha räknats som anläggningskostnad.

Vad i 1 och 2 mom. är stadgat äger icke tillämpning, då landskapsandel icke erlagts för egendoms anskaffningskostnader.

7 §.

Såsom avdrag på driftskostnader räknas inkomsterna av den verksamhet, varav driftskostnaderna föranleds, såsom ersättningar, vilka uppbärs för användning av inrättning eller anlåtande av tjänster, inklusive hyror och arrendevederlag eller hyresvärdena för till annat bruk överlätna utrymmen, ersättningar som för naturaprestationer uppbäres av personalen samt ersättningar som erhållits på grund av olycksfalls- och sjukförsäkring, ävensom års-, omsättnings-, kassa- och andra rabatter samt återbärningar av överskott. Såsom sådana inkomster räknas likväl icke ersättningar eller betalningsandelar, som uppbäres av kommuner för användning av inrättning eller anlåtande av tjänster, ej heller inkomster av verksamhet, för vars kostnader landskapsandel icke erlägges.

Då i 1 mom. nämnda ersättningar för användning av inrättning eller anlåtande av tjänster eller för naturaprestationer icke uppbäres eller om de uppbäres till lägre belopp än motsvarande ersättningar i allmänhet till kommuner eller landskapet, beaktas de till sistnämnda belopp.

Angående avdrag på driftskostnader gäller dessutom på motsvarande sätt vad i 6 § är stadgat ifråga om anläggningskostnader.

8 §.

Förutsättning för erläggande av landskapsandel är att kostnaderna anses vara erforderliga för att uppgiften skall behörligen handhas. För kostnader, som anses vara alltför stora eller oskäligt höga erlägges icke landskapsandel till den del de överstiger det erforderliga beloppet.

För värdeminskningar erlägges icke landskapsandel, ej heller för kostnader föranledda av lån.

3 kap.

Landskapsandel för anläggningskostnader.

9 §.

Då för anläggningskostnader betalas landskapsandel, skall anläggningsplan tillställas landskapsstyrelsen för godkännande. Planen skall innehålla följande uppgifter

1) redogörelse i huvuddrag för planerat byggnads- eller annat projekt;

2) utredning om behovet att genomföra projektet;

3) preliminära kalkyler för projektets anläggningskostnader samt de årliga driftskostnaderna;

4) tiden, inom vilken projektet är avsett att genomföras;

5) för ny inrättning, var den skall placeras; samt

6) huruvida projektet har beaktats i långtidsplanen rörande kommunens verksamhet och ekonomi samt hur projektet är anpassat till regionplan, generalplan eller till annan motsvarande allmän plan rörande användningen av områden och till eventuell utvecklingsplan för vederbörande förvaltningsområde i kommunen eller landskapet.

10 §.

På grund av den godkända anläggningsplanen skall uppgöras ett program för projektets genomförande, vilket program skall tillställas landskapsstyrelsen. Programmet skall innehålla

1) utredning om byggnads- eller annat projekt jämte rums- eller motsvarande program;

2) då fråga är om grundande av ny inrättning eller utvidgning av tidigare, utredning om tomten eller byggnadsplatsen;

3) skissritningar jämte byggnadsbeskrivning;

4) anskaffningsprogram för fasta anläggningar och lösöre;

5) tidtabell för projektets genomförande;

6) kalkyler över projektets anläggningskostnader och årliga driftskostnader samt över hur de förstnämnda fördelar sig årsvis; samt

7) i 9 § 1 mom. 6 punkten avsedda justerade uppgifter.

I 1 och 2 punkterna nämnda utredningar kan skilt före de andra sändas till landskapsstyrelsen för handläggning.

Visar det sig nödvändigt att avvika från godkänt program, skall ändringen ofördröjligen underställas landskapsstyrelsen för godkännande. Smärre ändringar ävensom ändringar, som orsakas av en förändrad kostnadsnivå, får företagas i det i 11 § nämnda sammanhanget.

11 §.

Sedan programmet för projektets genomförande blivit godkänt, skall landskapsstyrelsen tillställas huvudritningarna och en justerad kalkyl över anläggningskostnaderna samt andra erforderliga närmare utredningar om projektet. Härefter fattar landskapsstyrelsen beslut om erläggande av landskapsandelen för anläggningskostnaderna.

Visar det sig vid projektets genomförande påkallat att avvika från det godkända programmet, skall ändringen utan dröjsmål underställas landskapsstyrelsen för godkännande. Då endast mindre ändringar företas i huvudritningarna under byggnadsskedet, är det dock tillfyllest, om anmälan därom ofördröjligen tillställs landskapsstyrelsen.

12 §.

Anläggningsplan behöver icke tillställas landskapsstyrelsen, då det är fråga om andra anläggningskostnader än sådana som följer av grundandet av ny inrättning eller av väsentlig utvidgning av inrättning eller av grundförbättringar.

13 §.

Har anläggningsplan för åtgärd, som förutsätter sådan plan, icke godkänts, erlägges landskapsandel icke för de anläggnings- och driftskostnader åtgärden föranleder.

Har åtgärd vidtagits innan programmet för projektets genomförande är godkänt, erlägges icke landskapsandel för anläggningskostnader, såframt ej detta av särskilda orsaker anses skäligt. Detsamma gäller erläggandet av landskapsandel för driftskostnader för tiden före godkännandet av programmet för projektets genomförande.

Landskapsstyrelsen kan på ansökan på förhand avgöra, huruvida landskapsandel kommer att erläggas av i 2 mom. avsedd särskild orsak. Beslutet skall med bindande verkan iakttagas när i sinom tid frågan om erläggande av landskapsandel behandlas.

Landskapsstyrelsen kan på ansökan medgiva undantag från i 9—11 §§ stadgade bestämmelser angående förfarandet vid ansökan om landskapsandel för anläggningskostnader.

4 kap.

Landskapsandel för driftskostnader.

14 §.

Landskapsstyrelsen kan på förhand avgöra, huruvida vissa driftskostnader bör anses erforderliga och huruvida för dem sålunda skall erläggas landskapsandel enligt 8 §. På beslutet bör tillämpas vad i 13 § 3 mom. är stadgat.

15 §.

Vid prövning av kostnaderna för tjänsteinnehavares och arbetstagares löner och övriga förmåner, skall uppmärksamhet fästas vid huruvida de anställda varit erforderliga samt vid hur löne- och övriga förmåner inom landskapet i allmänhet är ordnade för personer, som handhar motsvarande uppgifter.

5 kap.

Utbetalning av landskapsandel.

16 §.

På landskapsandel för anläggningskostnader erlägges till kommun förskott, i den

mån arbetena och anskaffningarna fortskrider eller enligt godtagbar betalningsplan, samt slutrat sedan arbetena eller anskaffningarna blivit slutförda.

Är anläggningskostnaderna ringa, kan landskapsstyrelsen besluta att förskott icke erlägges.

17 §.

För utbetalning av förskott på landskapsandel för anläggningskostnader skall landskapsstyrelsen tillställas utredning om arbetenas eller anskaffningarnas fortskridande.

För bestämmande av landskapsandelens storlek och för utbetalning av slutraten skall landskapsstyrelsen tillställas utredning om att arbetena eller anskaffningarna är slutförda samt om kostnaderna för dessa.

Av slutraten erlägges minst 90 procent såsom delbetalning av beloppet enligt utredningen så snart som möjligt sedan utredning erhållits, senast inom två månader därefter, och resten omedelbart då utredningen granskats, måhända nödiga tilläggsuppgifter erhållits och landskapsandelens storlek bestämts. Om slutraten dock uppenbart blir väsentligt mindre än utredningen anger, kan nämnda delbetalning minskas i motsvarande mån.

18 §.

Av landskapsandel för driftskostnader betalar landskapsstyrelsen i förskott senast den 20 i varje månad eller, om denna dag är lördag eller helgdag, den första vardagen därefter en tolftedel av det för föregående år uträknade eller beräknade landskapsandelsbeloppet samt slutraten för varje år i efterskott.

Då kostnaderna på grund av förändring i den allmänna kostnadsnivån eller effektiverad, utvidgad eller minskad verksamhet eller av annan orsak beräknas bli minst fem procent större eller mindre än under föregående år höjes eller sänkes beloppet av förskottet så att det motsvarar förändringen.

I fråga om kostnader för verksamhet, som icke förekommit under föregående år eller som inletts först då, erlägges förskottet på ansökan och bestämmas enligt uppskattning.

19 §.

För betalning av förskott på landskaps-

andel för driftskostnader skall kommunen tillställa landskapsstyrelsen uppgifter, som är erforderliga för avgörande av huruvida 18 § 2 mom. skall äga tillämpning samt för i nämnda paragrafs 3 mom. avsedd uppskattning.

För bestämmande av landskapsandelens storlek och för utbetalning av slutraten skall landskapsstyrelsen tillställas utredning om kostnaderna.

Vad i 17 § 3 mom. är stadgat äger motsvarande tillämpning.

20 §.

Tillställes landskapsstyrelsen icke i 17 § 2 mom. avsedd utredning om anläggningskostnaderna inom de två nästföljande kalenderåren efter det arbetena eller anskaffningarna är slutförda, eller i 19 § 2 mom. avsedd utredning om driftskostnaderna inom ett år efter utgången av det kalenderår då verksamheten ägde rum, går sökanden miste om landskapsandelen, såframt giltig orsak till dröjsmålet icke visas.

21 §.

Överbetalat förskottsbelopp av landskapsandel skall av kommunen återbäras till landskapet. Beloppet kan även uppbäras så, att det avdrages från senare landskapsandelsrater för ifrågavarande projekt eller verksamhet.

Vad i 1 mom. är stadgat gäller även sådan delbetalning av slutrat på landskapsandel, som avses i 17 § 3 mom. och i överensstämmelse därmed i 19 § 3 mom.

22 §.

Vad i 17—21 §§ är stadgat om slutrat av landskapsandel tillämpas på landskapsandel i de fall, då på sådan icke skall utbetalas förskott.

6 kap.

Återbetalning av landskapsandel.

23 §.

Sådan inrättnings byggnader och lösöre, för vars anläggningskostnader erlagts eller enligt gällande stadganden erlægges landskapsandel, skall vara brandförsäkrade till sitt fulla värde.

Av försäkrings- eller annan skadeersätt-

ning skall, såvida den icke användes för att anskaffa egendom i stället för förstörd eller skadad egendom, till landskapet erläggas en del som proportionellt motsvarar den landskapsandel som erhållits för anläggningskostnaderna. Beloppet skall betalas inom tre månader från den dag, då ersättningen stått att lyfta.

Är egendom icke försäkrad skall vad i 2 mom. är stadgat om försäkringsersättning tillämpas på det belopp som skulle ha utfallit som försäkringsersättning.

24 §.

Då inrättning, för vars anläggningskostnader erlagts landskapsandel, överlättes i annans ägo eller då dess verksamhet upphör eller ändras så, att inrättningen icke längre kan godkännas för sitt ändamål, skall den proportionella del av inrättningens värde, som motsvarar landskapsandelen, återbäras till landskapet inom tre månader efter det ovan avsedd förändring i förhållandena inträffade, såvida landskapsstyrelsen icke annorlunda besluter.

Beviljas inrättnings nya ägare landskapsandel för de anläggningskostnader som föranledes av anskaffningen av inrättningen, kan det likväl tillåtas, att denna landskapsandel och det belopp som enligt 1 mom. skall återbäras, kvittas till den del de täcker varandra.

Vad ovan i denna paragraf är stadgat, tillämpas även på annan egendom, för vars av anskaffningen föranledda anläggningskostnader landskapsandel erlagts.

25 §.

Vid tillämpningen av stadgandet i 24 § 1 mom. bestämmes inrättningens värde, såvida annorlunda icke överenskommes, genom att anskaffningskostnaderna för den till inrättningen hörande egendomen uppskattas enligt prisnivån vid tidpunkten för den i nämnda moment avsedda förändringen i förhållandena och genom att skälig värdeminskning avdrages. Värdet bör likväl icke bestämmas högre än inrättningens gängse värde. Har landskapsandel icke erlagts för någon viss del av anskaffningskostnaderna för egendomen, såsom för kostnaderna för anskaffning av tomt för inrättningen, beaktas sådan egendom icke vid värderingen.

Uppnås icke enighet om värdet, fastställs det av en kommission, till vilken landskapsstyrelsen förordnar en medlem och kommunen eller kommunalförbundet en medlem, vilka två sedan gemensamt väljer en tredje till ordförande. Uppnås icke enighet om ordföranden, förordnas han av länsstyrelsen.

Den som icke nöjes med kommissionens beslut får inom 30 dagar efter delfåendet söka ändring i beslutet hos länsstyrelsen.

7 kap.

Rättelseförfarande.

26 §.

I landskapsstyrelsens beslut, som berör tillämpningen av andra stadganden i denna lag än stadgandena i 13 § 3 mom., 14 § och 27—30 §§, får ändring icke sökas genom besvär.

Då kommun icke nöjes åt i 1 mom. avsett beslut, äger kommunens styrelse rätt att inom tre månader efter delfåendet hos landskapsstyrelsen framställa skriftligt yrkande på rättelse av beslutet. I fråga om lagligheten av landskapsstyrelsens beslut i ärendet får ändring sökas hos högsta förvaltningsdomstolen såsom om sökande av ändring i högre förvaltningsmyndighets beslut i rikslag är stadgat.

Extraordinärt ändringssökande i beslut som avses i 1 mom. är icke tillåtet före utgången av den i 2 mom. stadgade tiden för framställande av rättelseyrkande.

27 §.

Framgår det först sedan den i 26 § 2 mom. nämnda tiden gått till ända, i samband med revision eller eljest, att kommun icke erhållit landskapsandel, som enligt lag skulle ha tillkommit kommunen, erlägges det belopp, som icke erhållits, på ansökan till kommunen.

Ansökan skall göras senast inom det femte kalenderåret efter det ifrågavarande arbeten eller anskaffningar blivit slutförda eller i fråga om driftskostnader efter utgången av det år då verksamheten ägde rum, vid äventyr att rätten annars är förverkad.

28 §.

Landskapsstyrelsen kan besluta, att kommun skall återbära erhållen landskapsandel

eller del därav jämte sex procents årlig ränta från ingången av den månad då landskapsandel utbetalts såsom förskott eller slutrat,

1) om för erläggande av landskapsandel eller förskott på den lämnats felaktiga eller vilseledande uppgifter,

2) om det i samband med revision eller annars framgår, att landskapsandel erlagts utan grund, eller

3) om villkor, som ansluter sig till erläggandet av landskapsandel icke iakttagits.

Vad här är stadgat bör dock icke tillämpas, då krav på återbäring eller uppbörd av ränta med beaktande av omständigheterna anses oskäligt.

29 §.

I 28 § avsett beslut skall fattas senast under det femte kalenderåret efter utgången av det år då landskapsandel eller dess slutrat utbetalts, vid äventyr att skyldigheten att återbära landskapsandel eller del därav på grund av nämnda stadganden har förfallit.

Har för i 28 § 1 mom. 1 punkten avsedd handling vid domstol anhängiggjorts åtal eller talan, vari kräves återbäring av landskapsandel eller del därav, kan ärendet icke anhängiggöras med stöd av 28 §, och tidigare anhängiggjort ärende skall lämnas vilande till dess domstolens utslag vunnit laga kraft.

30 §.

I 28 § avsett belopp jämte ränta skall erläggas till landskapet inom en månad från det i sagda paragraf nämnt beslut vunnit laga kraft.

För återbäring fastställt belopp kan upp bäras genom avdrag från senare landskapsandelsrater, vilka utgår för ifrågavarande projekt eller verksamhet.

8 kap.

Landskapsunderstöd.

31 §.

Vad i denna lag är stadgat om landskapsandel gäller i tillämpliga delar även landskapsunderstöd, dock icke i fråga om stadgandena i 14, 16—22 och 27 §§.

9 kap.

Särskilda stadganden.

32 §.

Närmare stadganden om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

33 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1975.

Lagen tillämpas första gången i fråga om landskapsandelar och förskott på dessa för anläggnings- och driftskostnader som erlagts under år 1975, likväl så, att övergång-

Mariehamn, den 25 maj 1973.

en till att förskott på landskapsandel för driftskostnader erlägges i rater per månad i fråga om de förvaltningsområden, inom vilka man ännu icke förfarit på detta sätt, sker etappvis inom två år, räknat från denna lags ikraftträdande, i enlighet med vad genom landskapsförordning stadgas.

Genom denna lag upphäves härförinnan utfärdade stadganden som står i strid med denna lag, likväl icke i fråga om skolväsendet enligt landskapslagen den 16 oktober 1958 om folkskolväsendet i landskapet Åland (23/58) och landskapslagen den 2 juli 1970 om grunderna för skolväsendet (28/70), ej heller i fråga om biblioteksväsendet enligt landskapslagen den 12 april 1962 om allmänna bibliotek (8/62).

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

Nr 44.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 13 juli 1973.

Utfärdad i Mariehamn den 19 juli 1973.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 3 § 2 mom., 28 § 1 mom., 31 § 1 mom. och 44 § landskapslagen den 16 oktober 1958 om avlöning och pension för tjänsteinnehavarna inom folkskolväsendet i landskapet Åland (24/58), av dessa 3 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 4 april 1968 (16/68) och 31 § 1 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 20 april 1967 (16/67), såsom följer:

3 §.

— — — — —
Annan i 1 mom. avsedd tjänsteinnehavare än elevhemsföreståndare, som tjänstgjort i ifrågavarande tjänst såsom ordinarie, såsom förordnad att handhava tjänsten på provtid, såsom interimistisk eller såsom vikarie sammanlagt minst fem år, uppbär avlöning enligt närmast högre avlöningsklass än den tjänsten eljest förutsätter.

¹⁾ Framst.nr 25/1973.
Kulturutsk. bet. nr 6/1972—73.
St.utsk. bet. nr 31/1972—73.

28 §.

Indrages tjänst inom folkskolväsendet, skall innehavaren av tjänsten uppföras på indragningsstat, ifall han ej med stöd av 61 § 1 eller 2 mom. landskapslagen om folkskolväsendet i landskapet Åland förflyttats till annan tjänst inom folkskolväsendet eller grundskolan.

31 §.

Överföres person på indragningsstat till tjänst inom folkskolväsendet eller grundskolan eller har han övergått till sådan tjänst eller till landskapstjänst eller be-

Mariehamn, den 25 maj 1973.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

fattning, i vilken hans löneförmåner äro mindre än de, vilka enligt gällande stadganden skulle tillkomma honom i tjänst, som motsvarar den indragna tjänsten, skall skillnaden erläggas såsom personligt avlöningstillägg av landskapsmedel. Om den nya tjänsten indrages, skall under enahanda förutsättningar och enligt samma grund beviljas tillägg till den däri utgående lönen på indragningsstat.

44 §.

Tjänsteinnehavare inom folkskolväsendet tillkommande ålderstillägg beviljas av kommunens styrelse.

Nr 45.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 13 juli 1973.

Utfärdad i Mariehamn den 19 juli 1973.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 36 § 1 mom. i landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland den 4. 12. 1958 (25/58) sådan den lyder i landskapslagen angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland av den 6. 7. 1966 (35/66) sålunda:

36 §.

1. Bil må icke framföras på väg, om dess eller därtill kopplat fordons i enlighet med 14 § fastställda eller i registret antecknade axeltryck överstiger 10 ton eller boggietryck 16 ton eller dess största bredd 2,50 meter.

Mariehamn, den 25 maj 1973.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

¹⁾ Mot. nr 17/1972—73.
Lagutsk. bet. nr 20/1972—73.
St.utsk. bet. nr 29/1972—73.

Nr 43—45, utgiven från tryckeriet den 10 september 1973.
Mariehamn 1973. Ålands Tidnings-Tryckeri Ab.